

læse Landssthingsstidenden — gjøre opmærksom paa, hvad der med Hensyn til dette Spørgsmaal er blevet anført i det andet Thing af den Folkethingsmand, der var Minister, dengang de paagjældende Ansættelser fandt Sted. Det er af ham blevet udtalt, at Regjeringen dengang nødvendig, ogsaa efter Folkethingets Afstemninger, maatte gaae ud fra den visse Tro, at disse Embedsmænd, skjøndt de kun bleve ansatte som constituerede, dog vilde have den samme Afgang til Pension som den, der ellers tilkommer Embedsmænd, idet Grunden til, at deres Embeder ikke bleve endelig besatte ved kongelig Udnævnelse, men kun besatte ved Constitution, laa deri, at man afventede en Omordning af det hele Udskrivningsvæsens Forhold, som kunde medføre Forandring i disse Embeders Stilling. Der blev under Forhandlingerne i 1855 eller 1856 om Lovforslaget angaaende Udskrivningschefernes faste Ansættelse, hvilket Lovforslag dog ikke blev endelig til Lov, vedtaget en udtrykkelig Bestemmelse om, at de constituerede Udskrivningschefer skulde have Pension efter samme Regler, som om de vare fast ansatte. Naar nu Ministeren altsaa, i Genhold til en saadan Afstemning i Folkethinget, med god Grund maatte vente og muligens endogsaa har sagt til de paagjældende Embedsmænd, at de kunde vente at faae Pension, som om de havde været kongelig ansatte, saa vil det være en Dekavouering af Regjeringen, naar man nu nægter at give dem denne Pension og derhos en høj Grad af Ubillighed imod de Paagjældende. Seg kan derfor heller ikke tvivle om, at det foreliggende Lovforslag her vil blive reableret til den Skikkelse, som det havde dengang det fremkom fra Regjeringens Side, og at man ikke for at spare de smaa Summer, hvorefter der her er Tale, vil gjøre Brud paa, hvad der ellers har pleiet at være baade Folkethingets og Landssthingets Ansættelse med Hensyn til Billighed ligeoverfor saadanne Embedsmænd.

Formanden: Det forekommer mig, at det ærede Medlem, som nu havde Ordet, reiste Tvivl om, hvorvidt Medlemmerne af Landsthinget gjøre sig bekendte med Forhandlingerne i det andet Thing. En saadan Tvivl har

iallsald ikke fremkomme her i Salen. Det er en Selvfølge, at ethvert Medlem af Thinget opfylder sin Pligt, men hertil hører ogsaa tilstrækkelig at gjøre sig bekendt med Forhandlingerne i det andet Thing.

Jessen: Seg maa maastee tillade mig at bemærke, at jeg aldeles ikke har tænkt paa, at der skulde være forsaemt nogen Pligt fra noget herværende Medlems Side. Jeg stillede det netop i Tvivl, om noget Medlem kunde siges at have den omtalte Forpligtelse, men forsaavidt det er en Forpligtelse, er jeg vis paa, at den ogsaa er bleven opfyldt.

Grevetop-Castenschjold: Seg kan heller ikke Andet end slutte mig til den ærede Landssthingsmand, som sidder bagved mig, og som sidst havde Ordet, idet jeg maa anbefale Justitsministerens Forslag, saaledes som dette oprindeligt forelaa i Folkethinget. Om det end ikke skulde være juridisk rigtigt, at den Tid, hvori de paagjældende Embedsmænd have været constituerede som Udskrivningschefer, regnes med ved deres Pensioners Ansættelse, saa er der dog Billighed deri ligeoverfor en Mand som Oberstlitenant Pygen, der har tjent Staten i 36 Aar og med en Begyndelsesgage, som jeg ogsaa i sin Tid har haft den Være at tjene Staten og Kongen for, nemlig 13 à 14 Rd. om Maanedet, men paa hvilken denne Mand sikkert har staaet i over den halve Tid af hans Tjenestetid. Dette maa være en Sort Rettefærdighed, til hvilken man med Billighed bør tage Hensyn. Naar dertil kommer, at man, som mig synes, maa være ham taknemmelig, fordi han har paataget sig at være constitueret, saa kan jeg for min Part ikke Andet end stemme for, hvad der er foreslaaet af Justitsministeren saavel for ham som for Statsraad Dvst med Hensyn til Ansættelsen af deres Pension i Anledning af deres Afsted.

Da ikke Flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen. Lovforslagets Overgang til 2den Behandling fattedes derpaa under Afstemning og

vedtoges eenstemmig med 48 Stemmer.